

TROUWEN IN DE KERK

Vrije Evangelische Gemeente Heerde

Pastorale Handreiking 5

TROUWEN IN DE KERK

Mensen beloven elkaar liefde en trouw.

Dat doen ze voor hun hele leven.

Een dergelijke beslissing wordt meestal gedeeld/gevierd in een kring van mensen die bij het betreffende bruidspaar horen.

Gelovige mensen betrekken God bij alle belangrijke beslissingen.

Dus ook bij een partnerkeuze en een huwelijk.

Geschiedenis

Trouwen doe je op het gemeentehuis,

of op een door de gemeente aangewezen locatie in dorp of stad.

Sinds de invoering van de burgerlijke stand is het de overheid (Napoleon)

die een huwelijksakte opmaakt en deze laat ondertekenen.

Daarmee werd het huwelijk vooral een juridisch- administratieve aangelegenheid

met 'getuigen' en had je ook toestemming nodig van ouders/voogden.

Mensen komen in een huwelijk overeen, dat ze in het vervolg 'een eenheid' vormen.

Zakelijke belangen laten mensen soms de keuze maken voor een verbindtenis

'onder huwelijkse voorwaarden'.

Vóór de invoering van deze staatsbemoedienis

was het 'de kerk' die een belangrijke rol speelde bij de huwelijksluitingen.

Trouwlustigen verschenen voor de priester/dominee en zij sloten het huwelijk.

In de Rooms-katholieke kringen wordt dit nog altijd zo beleefd.

Protestanten spreken niet over een huwelijksluiting in de kerk,

maar over een bevestiging (bekrachten wat zich al ergens anders voltrokken heeft).

Tegenwoordig wordt liever gesproken over 'inzegening van een huwelijk'.

En daarmee zijn we weer dicht bij het begin: mensen die zich aan elkaar verbonden

ging het vooral om 'een zegen van God'.

Het waren de vaders die in Israël een priesterlijke (zegenende) taak hadden.

Het spreekt niet vanzelf, maar het berust op een **eigen keuze** wanneer twee mensen hun

verbindtenis bij God willen brengen en om Zijn zegen vragen.

Een huwelijksdienst

Tegelijk met het regelen van alle officiële zaken is het van belang om contact op te nemen met een vertegenwoordiger

van de gemeente/kerk waar men lid van is of wil gaan trouwen.

De dominee is hiervoor de eerst aangewezen.

Als er een predikantsvacature is, kan er ook met de wijkouderling of de secretaris van de kerkenraad contact worden gelegd.

Je kunt namelijk pas een datum definitief vastleggen, als je zeker weet dat er overal (ook in de kerk) gelegenheid is om die dag te verschijnen.

Er volgen dan (minimaal) twee gesprekken.

Het eerste gesprek is een kennismaking en cirkelt rondom de vraag 'waarom kiezen jullie voor elkaar en voor God?'

Het tweede gesprek gaat over de praktische invulling van een huwelijksdienst en de gang van zaken op de dag zelf.

Een huwelijksdienst is geen privé-gebeuren, maar een openbare samenkomst van de gemeente. Daarom wordt de dienst aangekondigd

in een gemeentepublicatie en in een eredienst.

De hele gemeente heeft het recht om er bij te zijn.

Helaas maakt ze van dat recht maar een spaarzaam gebruik.

Sommige bruidsparen kiezen er heel bewust voor,

om het moment van de huwelijksdienst vast te stellen op een tijd waarop er meerderen bij kunnen zijn (eind v/d middag, begin v/d avond).

Een huwelijksdienst draagt de volgende kenmerken:

- Er wordt uit de bijbel gelezen en het gelezene wordt uitgelegd.
- Er wordt gedankt en gebeden (voor het bruidspaar en anderen)
- Er wordt een ja-woord uitgesproken op enkele gestelde vragen
- Er worden ringen gewisseld
- Er wordt een zegen gevraagd en gegeven.
- Er wordt een huwelijksbijbel overhandigd

Daaromheen kunnen nog verschillende elementen toegevoegd worden:

- er wordt gezongen (keuze door het bruidspaar)
- soms is er ook medewerking/bijdrage van anderen
- er wordt een inzameling gehouden voor een vast te stellen doel

Een huwelijksdienst - een geloofsbelijdenis!

Een bruidspaar dat kiest om 'in de kerk te trouwen' maakt aan de omgeving duidelijk dat God en het geloof belangrijk voor hen zijn. Daarmee legt een bruidspaar in zekere zin een belijdenis van het geloof af. Want wie niet gelooft komt op de dag van het huwelijk niet naar de kerk.

We stellen het niet als een voorwaarde, dat een bruidspaar **openbare geloofsbelijdenis** moet hebben gedaan.

Maar uit hetgeen hier zojuist over deze keuze wordt gezegd, is het eigenlijk wel logisch dat het er op volgt.

In sommige gevallen is maar één van de partners gelovig. Dat vereist een aparte voorbereiding, omdat er recht gedaan moet worden aan beide partners... maar bovenal ook aan God!

Soms leidt een zorgvuldige voorbereiding er toe, dat een bruidspaar alsnog afziet van het vragen om een zegen. Soms leidt het er toe, dat er afgeweken wordt van de gebruikelijke gang van zaken, woordkeuze en vraagstelling.

Hoezeer een bruidspaar ook veel van de ouders houdt, ouders kunnen nooit de reden zijn om in de kerk te trouwen. Het moet een eigen keuze zijn, want we zijn ook aanspreekbaar op deze keuze.

Een gevolg van 'trouwen in de kerk' is ook, dat men in tijden van zorg en crisis, God niet buitenspel houdt. We vragen Hem met ons mee onderweg, in 'goede' en in 'kwade' dagen.

Vorbereiding en verdieping

Op alles bereiden we ons voor,
behalve op het samenleven met onze toekomstige man/vrouw.
We willen aan mensen die trouwplannen hebben
en aan mensen die al getrouwd zijn
een aantal avonden aanbieden om te leren
en met elkaar van gedachten te wisselen
over het samenleven in een huwelijk.

We verwijzen naar informatie hierover
in het Maandblad en in het gemeente-jaarplan.

En dan nog even dit.....

- Wij zorgen voor een gedrukte 'orde van dienst'.
In overleg kan het bruidspaar deze ook zelf maken.
- Er mogen foto- en video-opnames worden gemaakt.
Laat het niet storend zijn.
- Wij zorgen voor de organist. Indien er hieromtrent wensen
zijn, kan dat aangegeven worden.
- Er wordt een (bescheiden) nota gestuurd,
om in een gedeelte van de kosten bij te dragen.
- Kies voor een goede tenaamstelling van de kerk
en (eventueel) de voorganger.

Voor de kerk: ... de inzegening van ons huwelijk zal
plaatsvinden in de Kruiskerk van de Vrije Evangelische
Gemeente, B. van Dijklaan 3 in Heerde.

